

Το σχέδιο για την οριστική κατεδάφιση του δημόσιου πανεπιστημίου

Ο πρωθυπουργός και η υπουργός Παιδείας παρουσίασαν στους Δελφούς, πλαισιωμένοι από ειδικούς γι' αυτό «συμβούλους», το πανεπιστήμιο του Μνημονίου και του ΟΟΣΑ που θέλουν να επιβάλουν κατεδαφίζοντας ό,τι έχει απομείνει από το δημόσιο και δωρεάν πανεπιστήμιο.

Ξεπερνώντας τον προκάτοχό του, ο πρωθυπουργός, για να «σπρώξει» το «νέο προϊόν του», ξεκίνησε την επίθεσή του με χυδαία δυσφήμιση του δημόσιου πανεπιστημίου (συναλλαγές, διαφθορά, σκοταδισμό), των διδασκόντων και των φοιτητών του, εκμεταλλευόμενος αδυναμίες και προβλήματα – που είναι κυρίως προϊόντα της δικής τους πολιτικής διαπλοκής μέσα στα πανεπιστήμια. Οι εκπρόσωποι του πολιτικού συστήματος που έχει εκθρέψει τη διαπλοκή μέσα στα πανεπιστήμια (με τους καθηγητές - παράγοντες, «σοφούς», «πρόθυμους», επιχειρηματίες) τώρα εμφανίζονται τιμητές και κήρυκες της κάθαρσης, όπως παντού!

Αφού έβαλαν μπρος το μηχανισμό καταλήστευσης των εργαζομένων και ξεπουλήματος της δημόσιας περιουσίας που μεταβιβάζει τεράστιων διαστάσεων εισοδήματα στην κυρίαρχη ληστρική εγχώρια και διεθνή καπιταλιστική τάξη, στράφηκαν στην παιδεία!

Επειδή κατά τον πρωθυπουργό το «πανεπιστήμιο της μεταπολίτευσης έχει κλείσει τον ιστορικό κύκλο του», πρέπει, δήλωσε η υπουργός, «οι αλλαγές να είναι πολύ βαθιές και να αφορούν το DNA της λειτουργίας των Πανεπιστημίων και των Τεχνολογικών Ιδρυμάτων». Η κυβέρνηση της καπιταλιστικής βαρβαρότητας σχεδίασε την πλήρη μετάλλαξη της δημόσιας και δωρεάν ανώτατης εκπαίδευσης, για να ολοκληρώσει την αναμόρφωση της κοινωνίας που ανέλαβε να διεκπεραιώσει. Μετά το «Νέο Σχολείο», φέρνουν το «Νέο Πανεπιστήμιο».

Τα σχέδια που παρουσιάστηκαν είναι σκληρότερα από όσα είχαν προηγουμένως ανακοινωθεί και για τα οποία πήραμε θέση με [εκτενή ανακοίνωση του ΔΙΚΤΥΟΥ](#).

Για να επιβάλουν το «νέο Πανεπιστήμιο», σχεδίασαν τον πλήρη πολιτικό έλεγχο του Πανεπιστημίου αφ' ενός με την ανάθεση της διοίκησης στο ολιγομελές «Συμβούλιο Διοίκησης», στο οποίο θα συμμετέχουν και εκπρόσωποι του επιχειρηματικού κόσμου, καταργώντας την αυτοδιοίκηση, αφ' ετέρου με τα «Περιφερειακά Συμβούλια» που θα έχουν «υπό την ομπρέλα τους τα Πανεπιστήμια, τα ΤΕΙ και τα Ερευνητικά Κέντρα σε κάθε περιφέρεια».

- Με το «σχέδιο Καλλικράτης για τα Πανεπιστήμια», τα «Περιφερειακά Συμβούλια», θα επιβάλουν τη συρρίκνωση της δημόσιας και δωρεάν ανώτατης εκπαίδευσης, με την κατάργηση και συγχώνευση Πανεπιστημίων και Τμημάτων και τη δημιουργία «Ιδρυμάτων πολλών ταχυτήτων», με συνέπεια τις απολύσεις προσωπικού και τον περιορισμό του αριθμού φοιτητών. Θα επιβάλουν επίσης στην εκπαίδευση και την έρευνα τις απαιτήσεις τις αγοράς και των επιχειρήσεων.
- Σχεδιάζεται η μετάλλαξη της ανώτατης εκπαίδευσης σε κατάρτιση, με την κατάργηση του Τμήματος και την εισαγωγή και τις σπουδές στις Σχολές (ή και τα Ιδρύματα!), με τα «ευέλικτα προγράμματα σπουδών» και με την καθιέρωση «πτυχίων πολλών μορφών, όχι μόνο τεχνικής, επαγγελματικής ή γενικής ή θεωρητικής εκπαίδευσης, αλλά και είδη πτυχίων, που μπορεί να είναι από τετραετή μέχρι μονοετή ή διετή, ανάλογα με τις ανάγκες». Όπου κάθε φοιτητής επιλέγει «ατομική διαδρομή» για τις σπουδές του, με

συνέπεια την ακύρωση των σπουδών και των πτυχίων σε μια συγκεκριμένη επιστήμη, την κατάργηση των συλλογικών επαγγελματικών δικαιωμάτων των πτυχιούχων και την αντικατάστασή τους από πιστοποιητικά προσόντων για ένταξη στο «Εθνικό Πλαίσιο Προσόντων» και με προοπτική την ανεργία. Η μετάλλαξη θα ολοκληρωθεί με την τυποποίηση και πιστοποίηση προγραμμάτων σπουδών, Τμημάτων, Ιδρυμάτων και με ενσωμάτωση της «Δια βίου Μάθησης», αλλά και με το «άνοιγμα διαδρομών από τα ΙΕΚ προς τα Πανεπιστήμια».

- Με την αλλαγή στον τρόπο χρηματοδότησης των Πανεπιστημίων, (Ανεξάρτητη Αρχή Χρηματοδότησης των Πανεπιστημίων!), που ήδη έχει περικοπεί κατά 40%, η χρηματοδότηση θα καθορίζεται από συμφωνηθέντα κριτήρια απόδοσης και θα εξαρτάται από την κατάταξή τους από «διεθνείς οίκους αξιολόγησης».
- Με το «κουπόνι» ο κάθε φοιτητής θα μεταφέρει πίστωση στο Ίδρυμα που εγγράφεται! Με αυτό σχεδιάζουν, προετοιμάζοντας το έδαφος για την επιβολή διδασκόντων, τη μετατροπή του φοιτητή σε «πελάτη» που «αγοράζει υπηρεσίες εκπαίδευσης» από το πανεπιστήμιο – επιχείρηση αλλά και από κάθε «πιστοποιημένο» ιδιώτη (αφού με το σύστημα πιστοποίησης και τυποποίησης των σπουδών - προσόντων μέσω των πιστωτικών μονάδων θα είναι ισοδύναμες οι «διαδρομές σπουδών»).
- Με την «οικονομική αυτοτέλεια», που θα περιλαμβάνει και τη μισθοδοσία, θα επιβάλουν στα Πανεπιστήμια κανόνες ανώνυμης εταιρείας, για να αναζητούν πόρους από χορηγούς, να πωλούν «υπηρεσίες εκπαίδευσης και έρευνας», να διαφοροποιούν τις αμοιβές των διδασκόντων για να «προσελκύουν υψηλού κύρους εκπαιδευτικούς».
- Η διοίκηση των πανεπιστημίων από το «Συμβούλιο Διοίκησης», αντί της Συγκλήτου και των ΓΣ των Τμημάτων, έχει στόχο να ακυρώσει το «εμπόδιο» των συλλογικών οργάνων, αλλά κυρίως την παρουσία και την παρέμβαση του φοιτητικού κινήματος στις αποφάσεις, για να επιβληθούν ολοκληρωτικά στην εκπαιδευτική και ερευνητική δραστηριότητα των πανεπιστημίων οι κανόνες της αγοράς του κεφαλαίου και οι επιδιώξεις των επιχειρήσεων. Έτσι, μεταλλάσσεται το πανεπιστήμιο σε αυταρχικό εκπαιδευτήριο που θα διοικείται από το Συμβούλιο – μάνατζερ, που θα επιβάλλει αυταρχικούς ρυθμούς και κανόνες στις σπουδές και στις εξετάσεις των φοιτητών, χωρίς περιθώρια ανάπτυξης κριτικής σκέψης και ριζοσπαστικής αμφισβήτησης.

Αρωγοί της κυβέρνησης για τη σχεδιαζόμενη πλήρη μετάλλαξη του χαρακτήρα και του κοινωνικού ρόλου του δημόσιου πανεπιστημίου είναι τόσο η Σύνοδος των πρυτάνεων όσο και η ηγεσία της ΠΟΣΔΕΠ (αλλά και της ΟΣΕΠ/ΤΕΙ και των ερευνητών, ΕΕΕ). Παρόντες όλοι στους Δελφούς, όχι μόνο δεν κατήγγειλαν τις εξουτελιστικές δηλώσεις του πρωθυπουργού, αλλά δήλωσαν την ανάγκη «ουσιαστικής μεταρρύθμισης» και αναμένουν το «διάλογο» για το πώς θα ολοκληρωθεί η κατεδάφιση!

Βέβαια δεν εκπλήσσει αυτή η στάση, γιατί η ηγεσία της ΠΟΣΔΕΠ (δυνάμεις του ΠΑΣΟΚ και της Δημοκρατικής Αριστεράς) έχει μπλοκάρει τη λειτουργία των Συλλόγων του ΔΕΠ και έχει μετατρέψει σε όργανο κυβερνητικού συνδικαλισμού ένα μαχητικό συνδικάτο ανεξάρτητο από την πολιτική εξουσία και τη διοίκηση των πανεπιστημίων.

Μπροστά σε αυτή την επιχείρηση οριστικής κατεδάφισης σε ό,τι απέμεινε από το δημόσιο πανεπιστήμιο, στο δικαίωμα για δημόσια και δωρεάν ανώτατη εκπαίδευση, είναι ανάγκη να οργανώσουμε και να παρατάξουμε την αντίστασή μας οι

πανεπιστημιακοί που σέβονται το ρόλο τους, οι φοιτητές που αρνούνται να τους στερούν θεμελιώδη δικαιώματα, οι εργαζόμενοι στα πανεπιστήμια, οι εκπαιδευτικοί των άλλων βαθμίδων.

Είναι ανάγκη το Πανεπιστημιακό Κίνημα να ακολουθήσει ξανά δρόμους αγωνιστικής απάντησης, όπως έκανε και όποτε άλλοτε διακυβεύτηκε το δημόσιο πανεπιστήμιο. Το δρόμο το δείχνει η νικηφόρα αναμέτρηση για το άρθρο 16. Να ξανακάνουμε τους Συλλόγους ΔΕΠ και τις συνελεύσεις τους πραγματικά συλλογικά όργανα αγωνιστικής διεκδίκησης. Να δώσουμε τη μάχη ώστε τα πανεπιστημιακά όργανα (ΓΣ, Σύγκλητοι) να απορρίψουν συνολικά τα μέτρα κατεδάφισης των ΑΕΙ. Να ενημερώσουμε την πανεπιστημιακή κοινότητα και την κοινωνία για το τι θα σημάνουν οι ανατροπές που μεθοδεύονται και να κάνουμε την υπεράσπιση της δημόσιας δωρεάν ανώτατης εκπαίδευσης υπόθεση του κινήματος όλων των εργαζομένων και του λαού. Να συντονιστούμε πανεπιστημιακοί, φοιτητές και υπόλοιποι εκπαιδευτικοί σε ένα μαχητικό πανεκπαιδευτικό κίνημα προχωρώντας σε αγωνιστικές κινητοποιήσεις με κλιμάκωση, διάρκεια και αποφασιστικότητα.

Αν επιτρέψουμε στην κυβέρνηση της τρόικα και στους υποστηρικτές της να επιβάλουν τα σχέδιά τους, το Πανεπιστήμιο δεν θα είναι πλέον ούτε δωρεάν, ούτε δημόσιο, ούτε πανεπιστήμιο. Θα είναι ένα εκπαιδευτήριο που θα λειτουργεί σαν ανώνυμη εταιρεία και θα παρέχει κατάρτιση, χωρίς ελευθερία στη διδασκαλία, την έρευνα και στη διακίνηση ιδεών. Θα είναι το «Πανεπιστήμιο» του «Μνημονίου» και του ΟΟΣΑ. Άλλο δρόμο δεν έχουμε από αυτόν της μαζικής αγωνιστικής απάντησης.

[ΔΙΚΤΥΟ](#) ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ ΚΑΙ ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΥ
ΓΙΑ ΤΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΟ ΚΙΝΗΜΑ